28

මහනුවර යුගයේ පද්‍ය කෙරෙහි පතිත වූ ද්‍රවිඩ ආභාසය

වන්නිනායක, ඩබ්. එම්. ඩී. යූ.[1]

ක්‍රි. ව. 1480 - 1815ට අයත් කාලය මහනුවර යුගයයි. අනුරාධපුර යුගයේ සිට ම සිංහල භාෂා සාහිත්‍යය හා සංස්කෘතිය කෙරෙහි දක්ෂිණ භාරතීය බලපෑම දක්නට ලැබුණු බව ඉතා ප්‍රකට ය. මේ කාලය දේශපාලනික වශයෙන් පමණක් නොව ආර්ථික, සාමාජික හා සංස්කෘතික අංශවල ද අවුල්වියවුල් බහුල වූ කාලයකි. මෙම ප්‍රවණතාව මහනුවර යුගයේ දී අන් කවරදාකටත් වඩා ප්‍රබල ව දක්නට ලැබුණි. ද්‍රවිඩ ආභාසය ගද්‍ය, පද්‍ය, නාට්‍ය යනාදි සියලු සාහිත්‍යාංග කෙරෙහි බලපා තිබුණ ද මෙහි දී මහනුවර යුගයේ පද්‍ය සාහිත්‍යය කෙරෙහි පමණක් අවධානය යොමු කෙරේ. මේ පිළිබඳ ව උගතුන් විසින් විවිධ මත පළ කරනු ලැබුව ද ඒ පිළිබඳ විධිමත් පර්යේෂණයක් මෙතෙක් සිදු වී නොමැති හෙයින් මහනුවර යුගයේ පද්‍ය සාහිත්‍යය කෙරෙහි වූ ද්‍රවිඩ බලපෑම පිළිබඳ ව පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක යෙදීම මෙහි අරමුණයි. පුස්තකාල, ලේඛනාරක්ෂක ලියවිලි හා ව්‍යවහාරයේ ඇති ද්‍රවිඩ වදන් යෙදුණු ආකාරය පරීක්ෂා කරමින් යුගයේ නිර්මාණ විමසීමට වෙනත් ලේඛකයන්ගේ විමර්ශනාත්මක ලිපිලේඛන, අන්තර්ජාලය හා තත් විෂයානුබද්ධ කෘති පරිශීලනය මඟින් දත්ත රැස් කිරීම සිදු විය. මහාසම්ප්‍රදාය බිඳවැටී සීතාවකින් ආරම්භ වන චූල සම්ප්‍රදායයේ ප්‍රධාන ලක්ෂණයක් වන්නේ හෙළ බසින් බොහෝ දුරට දුරස් වෙමින් සමකාලීන කතා ව්‍යවහාරයට සමීප වූ සරල ව්‍යවහාරයකට නැඹුරු වීමයි. එහි දී මහනුවර යුගයේ පැවති දෙමළ භාෂාවේ බලපෑම කථා ව්‍යවහාරයට පමණක් නොව සාහිත්‍ය නිර්මාණවලට ද බලපෑ අයුරු පරීක්ෂා කිරීමත් ද්‍රවිඩ සාහිත්‍යයේ ඇතැම් ශිල්ප ධර්ම සිංහල සාහිත්‍යයට ඇතුළු වීමත් පිළිබඳ කරුණු අනාවරණය කර ගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණයි.

ප්‍රමුඛ පදඃ මහනුවර යුගය, ද්‍රවිඩ සාහිත්‍යය, පද්‍ය සාහිත්‍යය, මහා සම්ප්‍රදාය, චූල සම්ප්‍රදාය

1 ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) තෙවන වසර. සිංහල අධ්‍යයනාංශය.